

Sygn. akt I ACz 456/15

POSTANOWIENIE

Dnia 23 października 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący:	SSA Anna Pelc SA Dariusz Mazurek (spr.) SA Kazimierz Rusin
------------------------	---

po rozpoznaniu w dniu 23 października 2015 roku na posiedzeniu niejawnym sprawy z powództwa (...) **Sp. z o.o. w Z.**

przeciwko **Towarzystwu (...) S.A. w W.**

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Okręgowego w Przemyślu z dnia 12 marca 2015r., sygn. akt I C 825/10

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

SSA Dariusz Mazurek SSA Anna Pelc SSA Kazimierz Rusin

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Przemyślu przyznał biegłemu sądowemu J. C. (1) wynagrodzenie w wysokości 447,58 zł.

Sąd wskazał, że biegły przystąpił do czynności poprzedzających wydanie opinii, zgodnie ze zleceniem Sądu. Zapoznał się on z aktami sprawy, podjął czynności związane z uzupełnieniem materiału dowodowego, dokonał wizji na terenie obiektu powoda. Sąd zauważył, że wprawdzie do wydania opinii nie doszło, jednakże biegły podejmował czynności zmierzające do jej sporządzenia, co uzasadniało zasądzeniem na jego rzecz wynagrodzenia w oparciu o art. 288 k.p.c. i art. 89 ust. 1 - 4 w zw. z ust. 5 u.k.s.c oraz § 1 pkt. 1 i 2 rozp. Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2013r. w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych (...).

Na powyższe postanowienie powód złożył zażalenie zarzucając:

- naruszenie art. 288 k.p.c. poprzez jego niewłaściwą wykładnię i przyjęcie, że mimo nie wydania opinii przez biegłego przysługuje mu wynagrodzenie,

- naruszenie art. 89 ust. 1-4 w zw. z ust. 5 u.k.s.c. poprzez jego niewłaściwą wykładnię i przejęcie, że mimo nie wydania opinii przez biegłego przysługuje mu wynagrodzenie,

- naruszenie § 1 pkt. 1 i 2 rozp. Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2013r. w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych (...).

- naruszenie art. 328 § 2 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c. w zw. z art. 288 k.p.c. poprzez nie wyszczególnienie w uzasadnieniu kryteriów dla których sąd przyjął konkretną wartość wynagrodzenia biegłego,

- naruszenie art. 92 ust. 1 i 2 u.k.s.c. poprzez jego niezastosowanie.

Wskazując na powyższe powód wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i zasądzenie na rzecz strony powodowej kosztów postępowania zażaleniowego wg norm przepisanych.

Powód zarzucił przede wszystkim, że sąd z urzędu przyznał biegłemu wynagrodzenie, co świetle art. 92 ust. 1 i 2 u.k.s.c. jest niedopuszczalne.

Biegły przez 7 miesięcy przetrzymywał akta i nie sporządził opinii w sprawie. Podjęte przez biegłego czynności, o ile w rzeczywistości zostały podjęte, nie przyczyniły się w żaden sposób do ustalenia zasadności roszczenia, a spowodowały jedynie przedłużenie postępowania w sprawie.

W ocenie powoda, skoro biegły nie sporządził opinii, a jedynie podjął się wskazanych czynności, to niezasadnym było przyznawanie mu wynagrodzenia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Na wstępie należy podkreślić, iż zasady na których Sąd ustala prawo biegłego do wynagrodzenia określa art. 89 i n. ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz. U. z 2014r. poz. 1025) Stosownie do art. 90 u.k.s.c. i art. 93 u.k.s.c. wysokość wynagrodzenia biegłego za wykonaną pracę określa Sąd z uwzględnieniem kwalifikacji biegłego, potrzebnego do wydania opinii czasu i nakładu pracy, a także wysokość wydatków niezbędnych do wykonania zleconej pracy - na podstawie przedłożonego rachunku.

Przepisy ustawy nakładają na sąd lub referendarza obowiązek ustalenia należności biegłego (art. 93 u.k.s.c.) poprzez ustosunkowanie się do danych przedstawionych przez biegłego wymienionych w tzw. karcie pracy (por. pogląd Sądu Najwyższego zawarty w orzeczeniu z dnia 19 października 1966 r., I CR 93/66). Przy ustalaniu wysokości należnego biegłemu wynagrodzenia decydujące znaczenie ma nie ilość rzeczywiście wykorzystanego przez biegłego czasu, lecz czasu niezbędnego do prawidłowego opracowania opinii przez osobę dysponującą niezbędnymi wiadomościami w danej dziedzinie. Sąd orzekający w sprawie w zakresie przyznania biegłemu wynagrodzenia powinien zatem badać, czy opinia została sporządzona w granicach tezy dowodowej oraz powinien dokonać weryfikacji zasadności czynności podjętych w związku z opracowaniem opinii, czasu niezbędnego do ich dokonania, a także przyjętą przez biegłego stawkę wynagrodzenia. Ustalenia poczynione przez sąd powinny znaleźć odzwierciedlenie w uzasadnieniu postanowienia przyznającego biegłemu wynagrodzenie.

Nie ulega wątpliwości, że w przedmiotowej sprawie Sąd zlecił biegłemu sądowemu J. C. (1) opracowanie pisemnej opinii (k. 634). Akta sprawy zostały przesłane biegłemu w dniu 26 lutego 2013r.

Biegły po zapoznaniu się z aktami sprawy i dokonaniu wizji na nieruchomości powoda poinformował Sąd, że sporządzi opinię w sprawie, lecz po dostarczeniu przez strony postępowania określonych dokumentów które są niezbędne do jej wydania (pismo z dnia 16 maja 2013r.- k. 639).

W tym celu Sąd wyznaczył powodowi termin 7 dni do przedłożenia wymaganych dokumentów, który to termin na wnioski powoda został mu przedłużony do dnia 19 czerwca 2013r. (k. 648).

Po przedłożeniu przez powoda wymaganych dokumentów, biegły pismem z dnia 3 września 2013r. poinformował sąd, że nie sporządzi opinii w sprawie, albowiem w oparciu o przedłożone dokumenty do akt sprawy nie mógł wydać opinii, a ponadto pogarszający się stan jego zdrowia uniemożliwia mu jej wydanie (k. 654-655).

Do niniejszego pisma biegły przedłożył rachunek oraz kartę pracy, z której wynikało, że biegły podjął się następujących czynności : zapoznał się z aktami sprawy wraz z wynotowaniem dyspozycji (8 godzin), dokonał wizji lokalnej (2 godziny), przesłał akta i korespondencja (4 godziny). Łącznie czynności te zajęły biegłemu 14 godzin, za co domagał się przyznania mu wynagrodzenia w wysokości 447,58 zł.

W rozpatrywanej sprawie Sąd I instancji zaaprobował w całości liczbę godzin poświęconych przez biegłego sądowego J. C. na wykonanie niniejszych czynności.

Sąd Okręgowy słusznie zauważył, że biegły wprawdzie nie sporządził opinii w sprawie, jednakże podjął się on czynności przygotowawczych do jej wydania. Tym samym na Sądzie spoczywał obowiązek ustosunkowania się do podjętych przez biegłego czynności przygotowawczych, ich zweryfikowania i przyznania za nie stosownego wynagrodzenia.

Zakres czynności przygotowawczych i czas pracy poświęcony przez biegłego nie budzi także zastrzeżeń sądu odwoławczego.

Biegły otrzymał pisemne zlecenie sądu, podjął się określonych czynności przygotowawczych, a czas poświęcony na poszczególne czynności jest wiarygodny i adekwatny do ich zakresu.

Wbrew odmiennej ocenie powoda, sąd przyznał wynagrodzenie biegłemu nie z urzędu, lecz na wniosek, albowiem samo przedłożenie już przez biegłego rachunku i karty pracy stanowi konkludentny wniosek o ich przyznanie.

W tym stanie rzeczy zażalenie powoda nie zasługiwało na uwzględnienie, co skutkowało jego oddaleniem przez Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

SSA Dariusz Mazurek SSA Anna Pelc SSA Kazimierz Rusin